

[**<< zurück blättern vor >>**](#)

POCZTHALTER subst. m., ab 1861; auch *poczhalter*; ‘Leiter eines Postamts; Postbeamter, unter dessen Verwaltung die Pferde und Postbeförderungen stehen’ – ‘kierownik urzędu pocztowego; urzędnik sprawujący nadzór nad końmi i pojazdami pocztowymi’: [hapax] (1874–1912) 1953–1956 Prus Kron. II 266, DOR *Dziś skutkiem złych dróg, braku koni, braku wygodnych powozów, a nadmiaru cierpkości w poczthalterach podróż pocztą należy do największych nieszczęść, jakie spotkać mogą człowieka.* – SWIL, Sw, DOR (daw.). ◇ **Var:** *poczhalter* subst. m., (1874–1912) 1953–1956 Prus Kron. II 266, DOR – nur Sw; *poczthalter* subst. m., [hapax] (1874–1912) 1953–1956 Prus Kron. II 266, DOR – SWIL, Sw (m.u.), DOR (daw.). ◇ **Etym:** nhd. *Posthalter* subst. m., ‘der auf den Poststationen die Pferde zur Beförderung der Post hält und zu stellen hat, auch der Postverwalter’, GRI. ◇ **Der:** *poczthalterowa* subst. f., ‘Frau des Posthalters’, [hapax] †1887 Krasz., Sw *Adorował wielce poczthalterową*. Zuerst geb. Sw; *poczthalterski* adj., [hapax] †1894 Rol., Sw *W parę godzin zmieniła się postać izb poczthalterskich do niepoznania*. Zuerst geb. Sw; *poczhalterja* subst. f., zuerst geb. Sw; *poczhalterja* subst. f., zuerst geb. Sw; *poczhalterowa* subst. f., zuerst geb. Sw; *poczhalterski* adj., zuerst geb. Sw; *poczhalterstwo* subst. n., bel. seit vor 1908, zuerst geb. Sw; *poczhalterstwo* subst. n., zuerst geb. Sw. ♦ Die Vorsilbe mit *cz* statt [s] wie in *Post-* ist eine Anpassung an poln. *poczt(a)*.

[**<< zurück blättern vor >>**](#)